

40 років після катастрофи: як війна вдарила по Чорнобиллю та чи "тікає" радіація із зони

08:00 26.04.2026 Нд
🕒 17 хв

За скільки років зона відчуження очиститься від останнього радіонукліда?

ВАСИЛИНА КОПИТКО

Чорнобильська зона перебуває під постійним радіаційним моніторингом (фото: facebook.com/ksp.uaf)

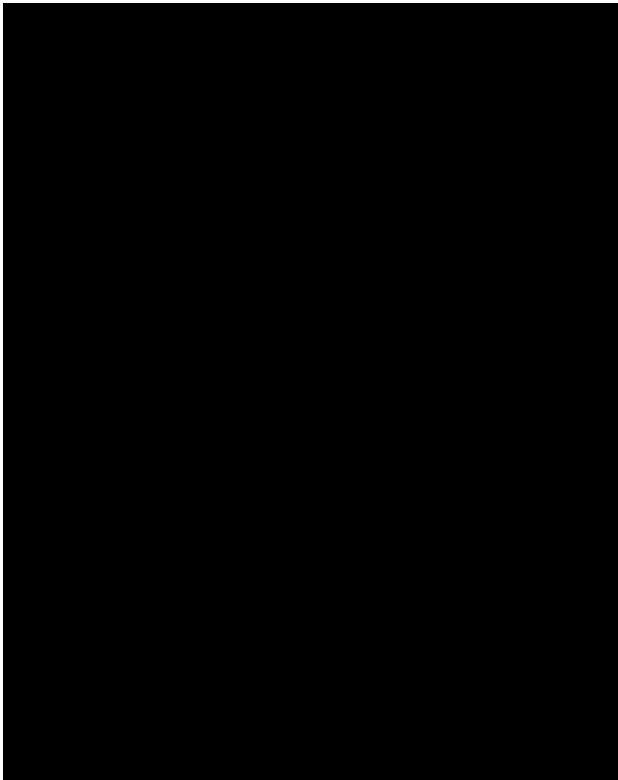
У 40-ві роковини катастрофи на ЧАЕС світ знову з острахом дивиться на український атом. За цей час Чорнобильська зона пройшла шлях від мертвої території до унікального заповідника. Однак війна повернула сюди відчуття небезпеки.

Скільки століть Чорнобиль ще залишатиметься "смертельною" зоною, чи здатна радіація мігрувати у чисті регіони і що насправді сталося після атаки російського дрона на захисну арку ЧАЕС – в інтерв'ю [РБК-Україна](#) розповів Сергій Кіреєв – радіоеколог, ліквідатор і генеральний директор "Екоцентру", персонал якого забезпечує радіаційну безпеку у зоні.

➤ **Читайте також:** [Чи водяться мутанти у Чорнобилі та хто живе у рудому лісі: бліц про тварин зони відчуження](#)

Головне:

- **Маршрути радіації:** найбільше витік відбувається водним шляхом. Річка Прип'ять вимиває ізотопи цілорічно, однак при масштабних пожежах обсяг винесеної радіації може дорівнювати річному виносу поверхневими водотоками.
- **Бар'єрна функція лісу:** дерева утримують радіонукліди в біомасі та ґрунті. При пожежах ця функція руйнується.
- **Час розпаду:** для повного очищення від цезію та стронцію потрібно 300 років. Проте ізотопи плутонію-239 мають період напіврозпаду 24 000 років.
- **Найбрудніші точки:** найвищі рівні радіації фіксують біля генераторної станції (7,3 мкЗв/год) та нафтобази (4,5 мкЗв/год). Для порівняння: норма для населення – 0,3 мкЗв/год.
- **Атака на арку:** у лютому 2025 року російський "Шахед" влучив у захисний конфайнмент ЧАЕС. Удар прийшовся поруч із герметичною зоною – якби дрон відхилився на кілька метрів, стався б прямий витік радіації на Білорусь.
- **Спогади ліквідатора:** Кіреєв із перших днів травня 1986-го ліквідував наслідки катастрофи на ЧАЕС. СРСР приховував правду, закриваючи доступ до лабораторій. Ліквідатори працювали фактично наосліп.

Наслідки Чорнобильської катастрофи (інфографіка РБК-Україна)

"Пульс" радіації: як працює моніторинг зони у режимі реального часу

– Сьогодні Чорнобильська зона перебуває під постійним моніторингом. Як проводите цю радіаційну розвідку?

– У зоні відчуження майже одразу після катастрофи створили систему радіаційно-екологічного моніторингу. Десь наприкінці 90-х на початку 2000-х вона сформувалась у сучасному вигляді. Зараз відбувається тільки модернізація деяких систем, застосовуються нові підходи.

Ми здійснюємо радіаційно-екологічний моніторинг всіх складових довілля: підземні і поверхневі води, приземний шар

атмосфери, випадання радіонуклідів з атмосфери, ландшафтні полігони, гідробіоти і таке інше.

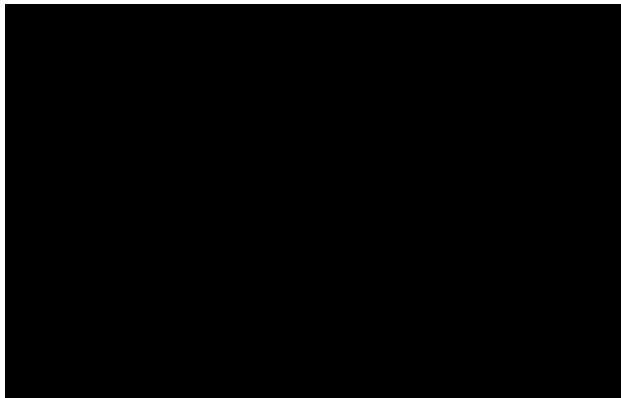
Аналізуємо всі відібрані проби на вміст радіонуклідів та відслідковуємо динаміку об'єктів моніторингу, які можуть змінити радіаційний стан.

Крім того, у складі радіаційно-екологічного моніторингу працює автоматизована система радіаційного стану (АСКРС), 39 датчиків гамма-випромінювання якої розташовані по всій зоні.

Ця система налаштована на два режими. У нормальному режимі інформація про потужності дози гамма-випромінювання приходить в оперативно-диспетчерський центр щогодини.

І якщо відбувається якась подія, тоді система переходить у режим надзвичайної ситуації й інформація приходить кожні 3-5 хвилин.

При пожежах АСКРС та система оцінки дозового навантаження разом з проведенням радіаційної розвідки дозволяє забезпечити персонал та особовий склад ДСНС від додаткового опромінення й вчасно провести ротацію працівників.

Радіоеколог, ліквідатор і генеральний директор "Екоцентру" Сергій Кіреєв (скріншот)

– Побутує помилкова думка, що радіація надійно "замкнена" у зоні відчуження. Як насправді вона "тікає" у чисті райони?

– Є три шляхи винесення радіонуклідів за межі зони відчуження. Основний шлях відбувається за рахунок поверхневих вод, 90-98% активності радіонуклідів виноситься за межі забрудненої території річками та водотоками басейну річки Прип'ять.

Наступний шлях винесення – через повітря. Наприклад, коли відбуваються масштабні інженерні роботи, піднімається пил і, якщо є сприятливі метеорологічні умови, радіонукліди можуть виноситися за межі зони.

Те саме при пожежах. Однак пожежі – це короткотривалі події, які за тиждень-два гасять. А річка виносить радіонукліди цілорічно.

Ще один шлях винесення – персонал, транспорт і вантажі, які виходять із зони. Власне система радіаційно-дозиметричного контролю організована так, що перетин кордонів зони можливий тільки через контрольний-дозиметричний пункт.

Територія відчуження поділена на три зони. Перша – 10-км зона з найбільшою концентрацією радіації. Друга – буферна зона від межі 10-км до межі 30-км зони. Третя – це місто Чорнобиль, де на вахті по два тижні живе наш персонал, особовий склад ДСНС та інші підрозділи.

Перехід з однієї зони в іншу без проходження радіаційно-дозиметричного контролю заборонений правилами радіаційної безпеки. На КДП цілодобово дозиметристи проводять

радіаційно-дозиметричний контроль транспорту, вантажів та персоналу, діє автоматизована система портальних моніторів.

При перевищенні встановлених контрольних рівнів (КР) на одязі або взутті проводиться дезактивація. Якщо не вдається це зробити, речі вилучають і передають на захоронення. Транспорт та вантажі при перевищенні КР направляють на пункт дезактивації.

– Води Прип'яті впадають у Дніпро. Наскільки концентрація цих радіонуклідів становить загрозу?

– Якщо порівнювати з гігієнічним нормативом, то їхня концентрація незначна. Вона, звісно, вища, ніж до аварії, але не критична, як була у перші роки після катастрофи. Особливо, коли ще не було захисних дамб.

При водопіллі річка виходила на забруднені ділянки заплави, змивала з них радіонукліди й ця вода йшла далі за течією. Так було у 1991-92-х, коли на річці з льоду утворилися "затори" і вода вийшла з берегів. Тоді певний час вміст радіонуклідів перевищував встановлені нормативи.

І була ще велика вода у 1999-му, коли підтопило недамбовані забруднені радіонуклідами ділянки заплави Прип'яті, що призвело до суттєвого збільшення концентрації радіонуклідів у поверхневій воді. Після цього побудували дві захисні дамби, і такого змиву радіонуклідів уже не відбувається.

Сумарний винос радіонуклідів з року в рік різниться і залежить від водності ріки Прип'ять. В останні роки спостерігається гідрологічна посуха, тому винос радіонуклідів значно менший, ніж був у роки високої водності.

Читайте також: [Закрито назавжди? Який вигляд має Прип'ять після аварії на ЧАЕС і чи повернеться туди життя](#)

– Наскільки небезпечними є винесення радіонуклідів за межі зони під час пожеж?

– Ліси зони відчуження виконують бар'єрну функцію, утримуючи у своїй біомасі і ґрунтах радіонукліди. При пожежах ця функція порушується. Частина радіоактивних речовин переноситься повітряними масами, тоді як інша концентрується у продуктах горіння, зокрема в золі.

На місці пожеж утворюються "горільники" – щільний шар сухої біомаси, який у разі нового загоряння сприяє швидкому поширенню вогню. Це ускладнює гасіння пожеж і підвищує ризик їхнього неконтрольованого розвитку.

Територія зони відчуження є складовою водозбірною басейну Дніпра і має прямий зв'язок із Київським водосховищем, яке забезпечує питне водопостачання мільйонів громадян. У випадку пожеж і подальшого змиву продуктів горіння є загроза потрапляння радіонуклідів у водні об'єкти.

У зоні періодично виникають пожежі різного масштабу та інтенсивності. Нещодавні спричинили значні руйнації

екосистем, дестабілізували радіаційну ситуацію на окремих територіях і збільшили винос радіонуклідів.

Зазвичай, частка вносу радіонуклідів з повітряними масами не перевищує 5%. Однак під час масштабних пожеж може бути винесено обсяг, рівний річному вносу поверхневими водотоками.

Картосхема поширення масштабних пожеж в ЗВ у 2015-2024 рр.
(за даними NASA, візуалізація "Екоцентру")

Ліси, пошкоджені вогнем, створюють передумови для розвитку нових ще масштабніших пожеж. Радіоактивність, сконцентрована в золі на поверхні ґрунту, схильна до швидкого вилугування опадами.

Це може стати значним локальним, а при масштабних пожежах зразка 2020-го – регіональним джерелом радіоактивного забруднення поверхневих та підземних вод із непередбачуваними наслідками для джерел питного водопостачання Київської агломерації та каскаду дніпровських водосховищ. Що потребуватиме розширення радіаційного моніторингу поверхневих та підземних вод.

Ситуація ускладнюється умовами воєнного стану. Значні території заміновані, що обмежує доступ до осередків пожеж і унеможливає проведення повноцінних профілактичних заходів. Це призводить до затримок у реагуванні й збільшує масштаби потенційних загорянь.

Окрім того, пожежі можуть створювати ризики для інфраструктури поводження з радіоактивними відходами (РАВ) і можуть впливати на обороноздатність прикордонної території.

Проблема має системний характер. За останні роки зафіксували сотні пожеж, окремі випадки супроводжувалися суттєвими викидами радіонуклідів у довкілля. Тому мають бути не ситуативні рішення, а цілісна державна політика у цій сфері.

№ з/п	Рік	Період пожеж	Площа пожеж, км ²	Відсоток від загальної площі ЗВ	Радіонукліди	
					¹³⁷ Cs+ ⁹⁰ Sr+ ²³⁸ + ²³⁹ + ²⁴⁰ Pu+ ²⁴¹ Am*	¹³⁷ Cs + ⁹⁰ Sr
1	2015	Серпень	~ 170	~ 6,5 %	~ 130	630
2	2020	Квітень	~ 680	~ 25 %	~ 700	380
3	2022	Березень, Травень	~ 180	~ 6,9 %	~ 110–140**	1360
4	2024	Серпень-Вересень	~ 104	~ 4,0 %	~ 80–120**	1910

Сумарний викид радіонуклідів при масштабних пожежах та річний сумарний винос радіонуклідів р. Прип'ять з території зони

Вічна небезпека: які радіонукліди досі забруднюють зону

– Норма радіації для населення становить до 0,3 мікросіверти на годину. А які найвищі показники ви фіксуєте у Чорнобильській зоні?

– Ці 0,3 мікросіверти – умовна норма. Є місця, і не тільки в Україні, де природний фон значно вищий, зокрема на Поліссі.

Високі рівні фіксують навколо промислового майданчика ЧАЕС і по слідах випадіння радіонуклідів:

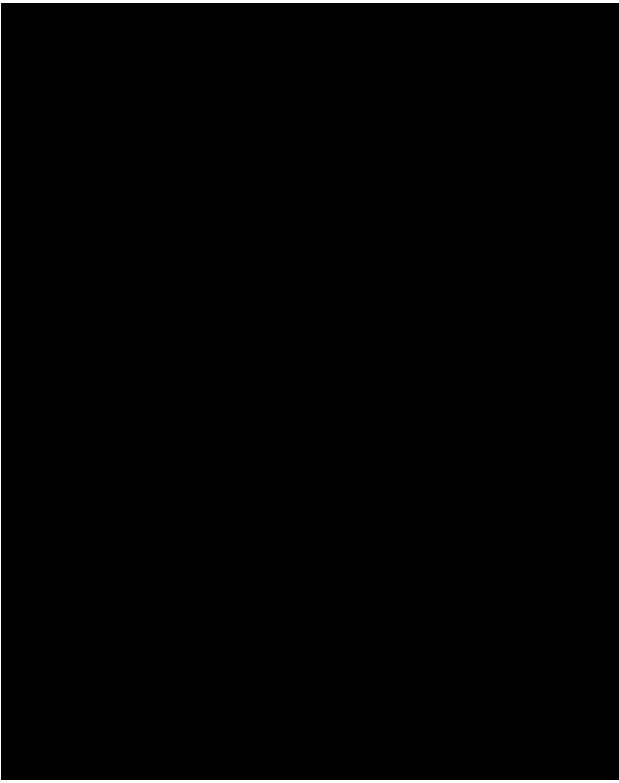
- середня потужність на адміністративно-побутовому корпусі станції (АПК-1) близько 0,4 мкЗв/год
- на нафтобазі – 4,5 мкЗв/год
- ВЗС-2 – 4,9 мкЗв/год
- ДСГ-2 – 7,3 мкЗв/год
- на СВЯП-1 і пожежному депо – майже 2 мкЗв/год
- на Свяп-2 – 0,2 мкЗв/год
- виїзд за межі зони у КПП Дитятки – 0,09 мкЗв/год.

– Які радіоактивні елементи досі забруднюють зону? Хто з них розпадеться скоро, а хто залишиться тут на тисячі років?

– Радіоактивні речовини мають період напіврозпаду від декількох секунд і до кількох тисяч років. Цезій-137 розпадається за 30 років, стронцій-90 – за 28 років. Тобто вже зараз цих елементів стало наполовину менше, ніж було одразу після аварії.

Але досі залишаються ізотопи плутонію і америцію з великими періодами напіврозпаду. Наприклад, плутоній-239 має період напіврозпаду 24 тисячі років.

У зоні відчуження плямисте забруднення. Радіонукліди мають різні види випромінювання: альфа, бета і гамма (гамма – найбільш небезпечне для зовнішнього опромінення, від нього захищає лише значна відстань або свинцеві чи бетонні перешкоди, – Ред.). Ці небезпечні частки створюють радіаційну обстановку у Чорнобильській зоні.

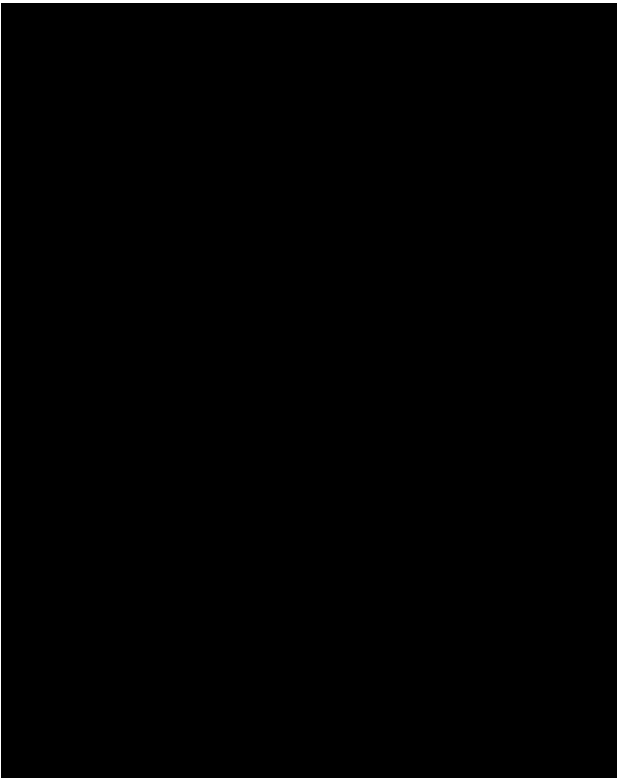
На очищення зони відчуження від ізотопів стронцію і цезію піде щонайменше три століття (інфографіка РБК-Україна)

**– 24 тисячі років у розрізі людського життя – це вічність.
Можна вважати, що ця зона залишиться назавжди небезпечною?**

– Зараз вважається, що для того, щоб показники цезію-137 та стронцію-90 впали до доаварійного рівня, має минути 10 періодів напіврозпаду. Тобто це десь 300 років.

Ці радіонукліди формують забруднення, надалі їхня кількість зменшуватиметься, але залишатимуться ізомери плутонію. Втім, усе залежить від норм радіаційної безпеки, які визначені в державі.

Населенню заборонено проживати на території, де щільність забруднення ґрунту становить 3,7 кБк/м² ізомерів плутонію. Але персонал може там працювати, дотримуючись норм радіаційної безпеки. Для цього персонал проходить навчання, інструктажі, тренінги.

Які небезпечні радіонукліди потрапили у довкілля 26 квітня 1986 року після аварії на ЧАЕС (інфографіка РБК-Україна)

Чорнобиль під обстрілом: як війна змінила рівень загроз у зоні відчуження

– З якими найбільшими небезпеками ви зараз стикаєтеся у зоні?

– Це військові дії зі сторони так званих наших "братів". Їх мало назвати терористами... Вони паплюжать усі міжнародні норми, захопили ядерний об'єкт. І деться не тільки про окупацію Чорнобильської станції, а й про Запорізьку АЕС. Незрозуміло, які там навчання проводять.

Кому в голову прийде запустити "Шахед" у новий безпечний конфайнмент (НБК) над ЧАЕС? Його будувала світова спільнота з розрахунку, що він захищатиме від радіації протягом 100 років. А що тепер робити?

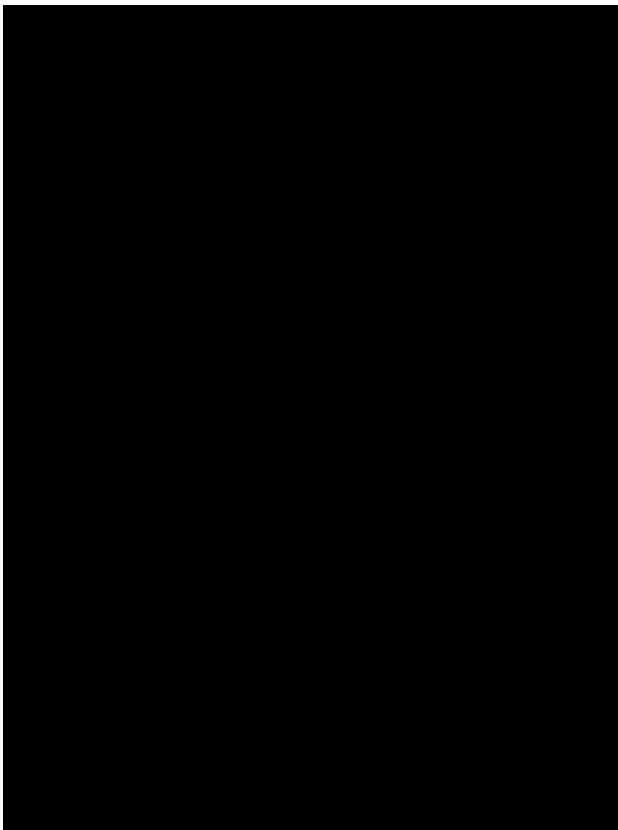
На станції, звісно, провели термінові заходи, але конфайнмент уже не прослужить століття.

– У лютому 2025-го російський "Шахед" влучив в арку над четвертим реактором. Наскільки ми були близькі до другого Чорнобиля в ту ніч?

– Дрон влучив у новий безпечний конфайнмент (НБК) у тому місці, під яким герметичне приміщення. Планувалося, що у ньому в наступні роки спеціальний кран розбиратиме завали, які залишилися після аварії.

Якби удар був трішки лівіше чи правіше, то потрапив би в інші приміщення і стався б витік радіонуклідів. І при тій метеорологічній обстановці, яка тоді складалася, радіація б пішла на Білорусь.

У нас біля ЧАЕС є стаціонарні пункти спостережень за приземним шаром повітря. Також ми туди перемістили пересувну мобільну лабораторію, відбирали проби, аналізували все – показники не виходили за межі норми, встановленої для проммайданчика станції.

Наслідки російської атаки на НБК четвертого реактора ЧАЕС у лютому 2025-го (фото: Віталій Носач/РБК-Україна)

– У разі масштабного пошкодження конфайнменту може статися викид радіонебезпечних речовин?

– До атаки дроном ми розраховували різні варіанти надзвичайних ситуацій у зоні відчуження. У ній розглядалися три сценарії.

Перший – масштабні пожежі на забрудненій території.
Наступний – надзвичайні ситуації гідрологічного характеру, коли висока вода затоплює забруднені ділянки.

Третій – ймовірність аварія на проммайданчику ЧАЕС або на якомусь радіаційно небезпечному об'єкті, пунктів захоронення радіоактивних відходів тощо.

На кожен випадок ми розробляли заходи для протидії і план реагування. А тут на тобі... атака дрона. Зараз треба розраховувати на те, що поки триває війна, росіяни можуть влучити в якийсь радіаційно-небезпечний об'єкт. Раніше це розглядалось, як фантазія – що такого бути не може, але це стало реальністю.

Приблизно така ж ситуація і на Запорізькій станції. Мене дивує позиція країн, які не зробили висновків ні після Чорнобильської катастрофи, ні після Фукусіми.

Вони не розуміють, що якщо в Україні станеться викид радіації, вона піде і на Європу. У нас були пропозиції для ООН, щоб у 2022-му зайшли їхні війська і видворили росіян за межі проммайданчика. А від МАГАТЕ ми чуємо тільки, що вони стурбовані. Ми тут під постійними тривогами, "Шахедами" й ракетами ще більше стурбовані...

Читайте також: [Російські ракети пролітають поблизу ЧАЕС, створюючи ризик катастрофи, - генпрокурор](#)

– Останній блок на ЧАЕС зупинили ще у 2000-му році. Що зараз там робить персонал?

– Станція зараз на стадії зняття з експлуатації. Зокрема, персонал виводить з системи три справні блоки та займається

радіоактивними відходами.

– Зараз переміщують ядерні відходи у нове сховище СВЯП №2. Це впливає на радіаційний фон?

– Частину відпрацьованих ТВЕЛів (*тепловидільних елементів, – Ред.*), які вилучили з реакторів, герметично заварюють у спеціальні пенали та переводять із СВЯП-1 на технологію сухого зберігання у нове сховище.

Увесь процес відбувається під пильним наглядом експертів МАГАТЕ, проте регулярні російські обстріли ставлять цю критично важливу операцію під загрозу.

– Чорнобильська аварія стала найбільшою ядерною катастрофою у світі. Чи може повторитись подібна трагедія?

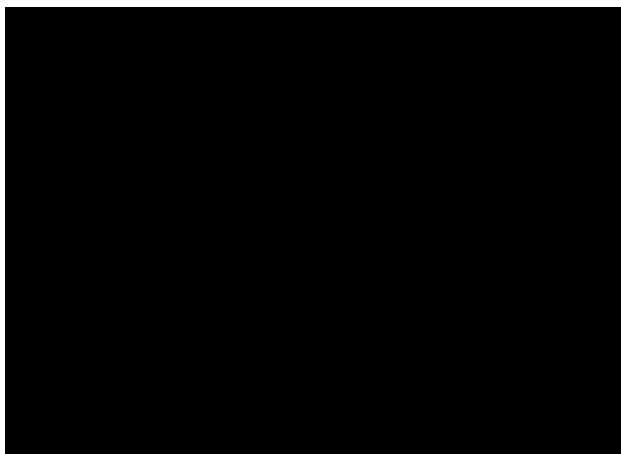
– Реакторів РВПК-1000, які були на ЧАЕС, в Україні вже нема. Однак ніхто не застрахований від того, що станеться подібна аварія. Після Чорнобиля у 2011-му була Фукусіма. Звісно, до катастрофи призвели різні умови.

Всі заходи у зоні відчуження направлені на мінімізацію виносу радіоактивних відходів, на поводження з радіоактивними відходами, зняття АЕС з експлуатації, охороною природи.

Це унікальний науковий полігон. Крім Японії, жодна країна такого досвіду не має. Це треба вивчати, щоб людство усвідомлювало, як запобігати ядерним катастрофам і якими можуть бути наслідки. Деякі контрзаходи у Чорнобилі були неефективні, але це вже потім з'ясувалось.

У 2021-му у нас проводила тренінг Федеральна служба радіаційного захисту Німеччини. Ми підібрали для них кілька полігонів з різною щільністю забруднення. Для них це був практичний досвід радіаційної розвідки, а не штучне калібрування показників дозиметрів...

Крім того, у Чорнобилі можна вивчати радіобіологію, радіогеохімію, щоб виявляти вплив на організми. Тут ціле поле для досліджень.

Радіаційне забруднення у зоні має плямистий характер (фото: Getty Images)

– Через 40 років після аварії Чорнобиль – це все ще "територія смерті" чи вже "зона надії"? Коли тут знову зможуть жити люди?

– Життя у зоні є – тут працює персонал, живуть самосели, природа відновлюється. Щоб повертати сюди людей, треба дослідити, як довкілля впливатиме на людину. Чи захочуть тут жити родини з дітьми і не ходити в ліс по гриби, не купатись в річках? Питання, звісно, риторичне.

Для населення тут має бути інфраструктура: дороги, медичний пункт, магазини, бізнеси тощо. Повинні функціонувати

виробництва чи сільське господарство, щоб люди мали роботу. До такого, як тут було до аварії, ми вже не повернемось...

– Чому ж тоді у зоні збільшилась популяція диких тварин, зокрема і червонокнижних? Радіація на них критично не впливає?

– Нічого дивного у цьому нема. Раніше у цих лісах люди збирали гриби, ягоди, заготовляли дрова. Після 1986 року тут зменшився тиск людини, тому природа відновилась.

Читайте також: [Гігантські соми у Чорнобилі: науковець пояснив, чи справді вони існують](#)

"Герої того часу": з перших днів на ліквідації і 40 років роботи у зоні відчуження

– Ви були серед тих, хто першим вимірював радіаційну загрозу після аварії на ЧАЕС, і займаєтесь цим уже 40 років. Чи пам'ятаєте, як дізнались про катастрофу?

– 27 чи то 28 квітня мені зателефонував мій тодішній керівник. Напередодні його колега із лабораторії Інституту ядерних досліджень поїхав на ЧАЕС, однак біля села Копачі його розвернула міліція, хоч він мав дозвільний документ на проїзд.

Коли він повернувся до Києва, то струсив з машини пил, щоб перевірити в лабораторії. Ще при вході прилади зафіксували радіацію і почали пищати.

Коли ж він провів вимірювання на детекторі, то побачив цілий спектр радіонуклідів. Він зателефонував моєму керівнику зі словами: "Схоже, щось відбулося таке, що ми собі навіть не уявляємо"...

– Ви як радіоеколог розуміли природу загрози набагато краще за партійне керівництво. Чи вивозили родину подалі від Чорнобиля?

– У мене тоді дружина якраз була вагітна, тому ненадовго вивіз її з Києва до батьків у Кіровоградську область.

– У перші тижні після вибуху ніхто достеменно не знав, з чим має справу. Як виглядала ця робота "наосліп"?

– У Чорнобильську зону я потрапив чи то 3-го, чи 5-го травня. Займався оцінкою радіаційного стану. Завданням перших місяців було виявити, де є радіаційне забруднення, визначити його межі, наскільки воно небезпечне і що робити у подальшому.

Це зараз ми такі розумні і кажемо, що дещо треба було робити по-іншому... Але ніхто такої аварії не очікував. Попри те, що були достатньо грамотні люди, вони пропонували різні підходи. Вже коли ми отримали матеріали по забрудненню, тоді реально вималювалась картина, що робити далі.

У системі моніторингу об'єкти поділяються швидкі і не дуже. Швидкі – це вміст радіонуклідів в приземному шарі повітря і поверхневих водах. Тут треба реагувати так, щоб вчасно надати пропозиції щодо управлінських рішень, які мінімізують вплив радіації на людину і довкілля.

Інша ситуація з підземними водами, ґрунтами, деревиною. У цих середовищах міграція та накопичення радіонуклідів відбувається повільно. Тут не потрібно з такою періодичністю відбирати проби. Але тоді ми відбирали все. В одних місцях проводили дезактивацію, водночас забруднюючи інші.

Сергій Кіреєв 40 років працює у зоні відчуження (скріншот відео "Радіо свобода")

– Що в ті перші дні ліквідації найбільше вас вразило?

– Запам'яталося, як ми приїжджаємо в Чорнобиль, а там весна, все зелене, сонечко світить, але крім собак, міліції і кількох ліквідаторів, нікого нема. По ближніх селах така ж картина, хоч тоді ще не всіх виселили із зони.

– Чи був у ліквідаторів страх перед "невидимою небезпекою"?

– У тих, з ким я працював, страху не було. Ми були готові працювати з радіацією і розуміли потенційні ризики. Доза залежала від того, скільки перебували на забрудненій території і від елементарних правил поведінки. Ми мали респіратори, спецодяг і взуття. Попри це, я отримав дозу радіації.

– Офіційні цифри часто намагалися "загладити" наслідки трагедії. Ви ж бачили реальну картину зсередини: скільки ваших колег-ліквідаторів заплатили здоров'ям, усуваючи наслідки Чорнобильської катастрофи?

– Із 250-300 працівників нашого підприємства, які застали події 1986-го, десь 120-150 осіб вже померли з різних причин, пов'язаних не тільки з радіацією.

– Як вважаєте, наскільки ефективно СРСР справився з наслідками катастрофи на ЧАЕС?

– Та ж вони замовчували все, що можна було. У нас навіть лабораторія, де вимірювали радіацію, була закрита на кодовий замок. Спеціальним наказом були визначені люди, які могли туди входити.

Однак Радянський Союз за 7 місяців збудував саркофаг над зруйнованим реактором. Розробив проєкт практично на колінах. Може щось і неправильно, але його таки спорудили.

– В історії України багато трагічних сторінок. Іноді можна навіть почути, що вже досить плакати над минулим. Чому українцям і всьому світу варто пам'ятати про Чорнобильську катастрофу?

– Забувати про аварію на ЧАЕС не можна. Скільки людей переселили, скільки погубили здоров'я при ліквідації. Люди, які усували наслідки катастрофи, – герої того часу. Усі працювали на те, щоб подолати "мирний атом". Виявилось, що він прийшов у кожний дім.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

ЧАЕС

Чорнобиль

радиационная опасность

Вчені

НОВИНИ

ЧАЕС і місто з минулого:
ексклюзивні кадри із Зони
відчуження, де зупинився
час

НОВИНИ

Новини України

Війна в Україні

Економіка

Світ

Надзвичайні події

ПОЛІТИКА

БІЗНЕС

Економіка

Фінанси

Авто

Tech

Енергетика

АНАЛІТИКА

Статті

Інтерв'ю

Точка зору

ЖИТТЯ

Гроші

Зміни

Освіта

Суспільство

РОЗВАГИ

Шоу бізнес

Поради

Гороскопи

Свята

Цікаве

Спорт

LIFESTYLE

Психологія

Їжа

Подорожі

Здорове життя

Мода та краса

Редакційна політика і стандарти

Як стати нашим автором

Правила користування

Правова інформація

Політика конфіденційності

Контакти

Команда

Вакансії в РБК-Україна

Розмістити рекламу

Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка portalу - <https://www.rbc.ua>. Фотографії, зображення належать їх праволовникам. Всі фотографії на Portalі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Рtoto», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компанії, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.